

угоди този изборъ, за туй ми даде прикия тѣжко иманіе, тогази ный станахме най-честиты хора на свѣта.

Нашата женидба вдѣхнала была Јону страшна умраза къмъ мъжа ми и мене, но умразата си таеше, и чакалъ былъ да му доде време, та да излѣе върху ни ѣда си. Намѣри време най-сетнѣ. Мъжъ ми трѣбаше съ царевитѣ войскы на бой да трѣгне. И на Јона бѣше дошла заповѣдъ да върви; но той намѣрилъ лѣснина да овѣри, че му было потрѣбно време да са приготви. Той остана на задъ, съ обрикъ скоро да престигне войската; и когато мъжъ ми, главатаръ на юнашкы войскы, отиде въ далечны страны нашата татковина да брани, да са бие съ върлы народы, гнусавыя Јонъ ползуваса отъ неговото отстраняване: ограби нашето воеводство, опустоши земитѣ ни и превзе сичкитѣ наши твърдины безъ да има кой да му са противи. Отъ немай-кадѣ трѣбаше да бѣгамъ и да са скрѣя нейдѣ на едно съ двѣтѣ си дѣца. Когато трѣгнахъ на бѣгъ, подъ краката ми са отвареше яма подиръ сѣка крачка, безъ четъ пѣти малко оставаше да паднѣ въ рѣцетѣ на Јона или на неговитѣ другари: моя добръ и старъ Куно бѣше ми водачъ и ангель хранитель. Господь ма закрыли, и вѣрныя Куно сполучи да ма дове-